

‘Verplegers moet je stimuleren’

Interview

Anne-Mei The

Onderzoekster vindt extra geld niet de oplossing voor de zorg.

Van onze verslaggeefster
Ellen de Visser

AMSTERDAM De bewoners van verpleeghuizen hebben steeds meer zorg nodig, hun familie wordt steeds mondiger maar het personeel is steeds lager opgeleid en heeft steeds minder tijd. ‘Dat dilemma domineert de ouderenzorg en alleen extra geld is daarvoor niet de oplossing.’ Dat zegt de jurist en antropoloog Anne-Mei The.

The schreef twee jaar geleden het boek *In de wachtkamer van de dood* over haar ervaringen in een Amsterdams verpleeghuis. In het boek schetst ze hoe de hoge werkdruk, het dalende opleidingsniveau en de kloof tussen managers en verzorgenden leidt tot onverschilligheid, fouten en zelfs hardhandig gedrag. Meteen na de pu-

blicatie meldde zich een groot fonds dat graag iets wilde betekenen voor het personeel in verpleeghuizen.

The wist meteen wat de sector nodig had: een project dat de motivatie van het personeel verbetert en de stress kan verminderen. ‘Niet alleen extra salaris maakt het werk aantrekkelijk, ook inhoudelijk moet het vak interessanter worden’, zegt ze. Dat is hard nodig want de komende decennia zijn in de ouderenzorg door de vergrij-

zing tienduizenden extra personeelsleden nodig.

‘Alles draait om de relatie tussen verzorgenden en bewoners’, zegt The. ‘Daar gebeurt het, zij hebben de kwaliteit van de zorg letterlijk in handen. Personeel moet het gevoel hebben het werk aan te kunnen.’

Drie verpleeghuizen experimenteren sinds begin vorige maand met het project De Werkvloer Centraal dat The samen met trainer en consultant Cilia Linssen opzette.

Uiteindelijk moet het landelijk beschikbaar komen.

Groepsgesprekken, training en scholing vormen de ingrediënten. Eens per week komt het personeel onder werktijd bij elkaar om te bespreken wat ze hebben meegeemaakt en waar ze moeite mee hebben. The somt enkele problemen op: ‘De omgang met veeleisende familie bijvoorbeeld, de zorg voor dementerenden die agressief zijn, discriminatie van bewoners jegens personeel of de impact van het werk op henzelf.’

Trainers leiden medewerkers van de verpleeghuizen op zodat die na een jaar de bijeenkomsten zelfstandig kunnen leiden.

Verzorgenden zijn ‘doeners’, heeft The gemerkt: ze rennen en vliegen en gunnen zich geen tijd om stil te staan bij hun vak. The: ‘Van dat vak wordt altijd beweerd dat het een roeping is en dat het zo waardevol voelt. Duidelijk moet worden dat het ook een beroep is dat veel zwaarder is dan gedacht.’